

13) I stk. 4 tilføjes som nyt pkt.:

„Hvor kastration foretages i kortere afstand fra hestens hjemsted eller opholdssted, er det dog tilladt inden udløbet af nævnte tidsrum at transportere denne tilbage med lastautomobil.“

Til § 10.

14) I stk. 1, efter ordet „heste“, indføjes: „og køer“.

15) Stk. 2 affattes således:

„Undtaget fra bestemmelserne i stk. 1 er kupering af halen på hunde, der ikke er 8 dage gamle.“

16) Stk. 3 udgår.

17) Stk. 4 udgår.

Til § 14.

18) I stk. 1, 3. linie, ændres ordet „forsorgen“ til: „omsorgen“.

19) I stk. 1, 8. linie, efter ordet „frist“, indføjes: „for sagens indbringelse for kredsdyrlægen“.

20) I stk. 1 indføjes efter 3. pkt. som nyt 4. og 5. pkt.:

„Dyrets ejer har ret til at udpege den dyrlæge, som skal afgive erklæring. Ønsker han ikke at benytte denne ret, eller opgiver han ikke inden 24 timer til politiet, hvilken dyrlæge han ønsker benyttet, vælges dyrlægen af politiet.“

21) I stk. 1 udgår 4. og 5. pkt.

22) Stk. 2 affattes således:

„Den, overfor hvem der i medfør af stk. 1 meddeles pålæg, kan begære spørgsmålet, om der er grundlag for pålægget, indbragt for kredsdyrlægen indenfor en frist af 3 dage fra pålæggets meddelelse. I tilfælde, hvor dyrets ejer har benyttet den ham ifølge stk. 1 tilkommende ret til at udpege dyrlæge, og dennes erklæring går ud på, at der ikke er grundlag for noget pålæg, kan politiet indenfor en frist af 3 dage afæske kredsdyrlægen en erklæring. Såfremt kredsdyrlægens erklæring giver grundlag for, at det tidligere meddelte pålæg opretholdes, eller at der nu meddeles pålæg, underrettes ejeren herom med tilkendegivelse af, at han ved henvendelse til politiet inden 14 dage fra pålæggets modtagelse kan begære sagen indbragt for retten.“

23) Som nyt stk. 3 tilføjes:

„Fremkommer rettidig begæring til politiet om retslig afgørelse, påhviler det politiet at foranledige pålægget prøvet af retten enten under den mod pågældende eventuelt rejste sag for overtrædelse af nærværende lov eller under en for vedkommende underret rejst særlig sag. Indbringelse for domstolene af spørgsmålet om retsgyldigheden af det meddelte pålæg medfører ikke udsettelse af dette.“

24) Som nyt stk. 4 tilføjes:

„Rettens afgørelse vedrørende pålægget træffes ved kendelse, der ikke kan indbringes for højere ret.“

25) Som nyt stk. 5 tilføjes:

„Såfremt dyrlægens eller kredsdyrlægens erklæring giver grundlag for meddelelse af pålæg, er dyrets ejer pligtig at afholde de med erklæringen forbundne udgifter. Forsåvidt angår kredsdyrlægens erklæring, gælder dette dog kun, dersom sagen af ejeren er begæret indbragt for kredsdyrlægen, og kun de positive udgifter til befordring m. v. vil være at erstatte.“

Ny paragraf.

26) Efter § 14 indsættes som ny paragraf:

„§ 00.

I tilfælde, hvor der til trods for pålæg i medfør af § 14, stk. 1, fortsat finder underernæring sted af et dyr, eller hvor mishandling af et dyr foreligger, kan politiet fjerne dyret og enten for ejerens regning anbringe det andetsteds eller, såfremt dets tilstand er sådan, at det efter indhentet erklæring fra kredsdyrlægen ikke bør leve, lade det afive. Udgifterne, der er forbundet dermed, påhviler den pågældende.“

Til § 15.

27) Stk. 2 og 3 udgår og erstattes med følgende:

„Stk. 2. Når politiet modtager sådan indberetning, indhentes der straks erklæring fra kredsdyrlægen, medmindre ejeren og hvis dyret er forsikret, forsikringselskabet erklærer sig indforstået med affivningen.

Stk. 3. Kommer politiet ad anden vej til kundskab om, at et sygt eller tilskadekommet dyr befinder sig i en sådan tilstand, at betingelserne for dets affivning i medfør af stk. 1 må antages at foreligge, indhentes der ligeledes erklæring fra en dyrlæge. Om ejerens ret til at udpege dyrlægen gælder det i § 13, stk. 1, anførte.“